

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 15 ՓԵՏՐՈՒՄ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ ՊԱՐԳԵԻԱԾ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻԻՆԸ

Ճնորհք ըրէ ինձի՝ քու ծառայիդ,
որպէսվի ապրիմ եւ խօսքերդ գործադրեմ:
Բաց աչքերս, որպէսվի տեսնեմ
Օրէնքիդ հրաշալիքները:
Ես պանդուխտ եմ երկրի վրայ,
պապուկներդ մի՛ ծածկեր ինձմէ:
Սիրտս կ'այրի տեւաբար
օրէնքներուդ ըղձալով:
Դուն կը սաստես անիծեալ ամբարտաւանները,
որոնք շեղած են պապուկներէդ:
Ինձմէ հեռու պահէ անոնց նախապիւնքն
ու արհամարհանքը,
որովհետեւ ես պապուկիրաններդ կը գործադրեմ:
Թէպէտ իշխողները ինձի դէմ դաւ կը նիւթեն ու կը չարախօսեն,
բայց ես՝ քու ծառադ՝ կանոններուդ մասին կը մտածեմ:
Արդարեւ պապուկիրաններդ են իմ բերկրանքս,
անոնք են իմ խորհրդականներս:

ՆԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

*Պահապան ամենայնի Բրիստոս,
այ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի զնայ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆԸ ԿԸ ԿԱՆՉԷ 1:20-33

Շարունակելով Իմաստութեան մասին խօսքը, կ'ըսէ. «Իմաստութիւնը կը գովաբանուի ճամբաներու վրայ» 20 հմր. Ինչպէս նախապէս անդրադարձանք ըսելով, որ այս պարագային երբ Իմաստութիւն կ'ըսէ, կը նշանակէ խօսքը Քրիստոսի մասին է, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. «Քրիստոս՝ Աստուծոյ զօրութիւնն ու իմաստութիւնն է» Ա Կորնթ 1.24, որ Հօրմէն ելաւ եւ հրապարկներու վրայ քարոզեց Աստուծոյ արքայութեան մասին: Երկրորդ, իմաստութիւն է զԱստուած ճանչնալ, եւ այդ ճանաչողութեամբ գովաբանել զԱստուած: »Ճամբաներու վրայ« արքայապարտութիւնը կը նշանակէ այս կեանքի ընթացքին, մեր ծնունդէն մինչեւ մեր կեանքի աւարտը: Շարունակութիւնը մեզի ցոյց կու տայ Քրիստոսի երկրաւոր կեանքի առաքելութիւնը, թէ ինչպէս »Անիկա բազմութիւն եղած փեղերուն մէջ, քաղաքներուն մէջ Իր խօսքերը լսելի դարձուց«, բայց արդեօք որքանով այդ խօսքերը լսողներ եղան, որովհետեւ Աւետարանիչները մեզի կը ներկայացնեն, թէ շարքեր անմտութեամբ վերաբերուեցան Անոր հետ, չուզեցին լսել, մտիկ ընել, ծաղրեցին, արհամարհեցին: Այս վերաբերմունքին դիմաց, Աստուած ալ կը զգուշացնէ ըսելով. »Ես ալ ձեր թշուառութեանը վրայ պիտի ծիծաղիմ«, որովհետեւ »ձեր թշուառութիւնը մտիկի պէս պիտի պարահի«, ակնարկութիւնը այս կեանքի մասին է, որ կը նմանի մտիկի: Այնպէս ինչպէս մտիկի պարագային անակնկալօրէն կը հասնի, փեղի կ'ունենայ, նոյնպէս ալ մեր կեանքի աւարտը անակնկալօրէն կը հասնի, փեղի կ'ունենայ: Ինչպէս մտիկի պարագային ուժգին է, զօրաւոր է, նոյնպէս է նաեւ մահուան պարագան: Ինչպէս մտիկի պարագային պարզելով կը շրջի, նոյնպէս ալ կարելի չէ մահէն փախչիլ: Ինչպէս մտիկը կը մթութիւն կը սփռէ, նոյնպէս ալ մահը կը խաւարեցնէ, մթութիւն կը սփռէ: Ինչպէս մտիկը կը կործանէ, այնպէս ալ մահը մարմինը կը կործանէ գերեզմանին մէջ:

Այս զգուշաւորութիւնը կ'ընէ, որովհետեւ այս կեանքէն յետոյ դժուար թէ Աստուած լսէ մեր աղաղակը, այսպէս կ'ըսէ. »Այն արեւն ինձի պիտի աղաղակեն ու պարասխան պիտի չստան, զիս պիտի փնտռեն ու պիտի չկարենան գտնել« ինչո՞ւ, որովհետեւ »գիտութիւնը արեցին, ու Տիրոջ վախը չընկրեցին« 29 հմր: Ինչպէ՞ս հասկնալ այս բաժինը, մանաւանդ երբ կը համեմատենք այն խօսքին երբ Քրիստոս կ'ըսէ. »Խնդրեցէք պիտի փրոյնի, փնտրեցէք պիտի գտնէք«: Արդեօք զիրար հակասող խօսքեր չե՞ն: Խորքին մէջ զիրար հակասող խօսքեր չեն: Այլ ընդհակառակը, որովհետեւ այսպէղ խօսքը կը վերաբերի անդէնականին: Ինչպէս օրինակ յիմար կոյսերու պարագային, որոնք դուրս մնացին եւ չկրցան մտնել Փեսային հետ ներս: Մինչ այդ Տէրը պարտաստ է ներելու բոլոր անոնց մեղքերը, որոնք զոյնով կը խոստովանին իրենց մեղքերը մինչեւ իրենց վերջին շունչը: Երկրորդ, Սողոմոն կը ներկայացնէ Աստուծոյ արդարութեան կշիռքը, իսկ Աւետարանին մէջ Աստուծոյ ողորմութեան կշիռքը: Ուստի այս բոլորը կ'ենթադրեն հետեւեալը. մեղքերու համար սրտի զոյնով եւ բերնով խոստովանութիւն եւ գործերու հապուցում: Որովհետեւ զոյնով Աստուած թողութիւն կը շնորհէ մեր մեղքերուն, խոստովանութեամբ մեղքի կարելիութիւնը կը հեռանայ մեզմէ, իսկ ասպաշխարութեամբ դժոխքի փանջանքներու վերացումը:

Եւ որովհետեւ չուզեցին լսել Աստուծոյ խրատը, անարգեցին Անոր յանդիմանութիւնը, ուստի անոնք իրենց ճամբուն պտուղէն պիտի ուտեն, ու իրենց խորհուրդներով պիտի կշտանան: Աւելի պարզ բացատրութեամբ, ինչ որ ցանենք պիտի հնձենք: Բայց եթէ մտիկ ընենք Աստուծոյ խօսքը, խրատը, ապահովութեամբ պիտի բնակինք ու չարիքներու վախէն հանդարտ պիտի ըլլանք: